

p-ISSN 1997-2938
e-ISSN 1999-1649

Включений до наукометрических баз даних Science Index, Google Scholar та Index Copernicus

Український Журнал ХІРУРГІЇ

Украинский Журнал Хирургии
Ukrainian Journal of Surgery

Науково-практичний журнал

Засновано 1926 р.
Член Європейської асоціації
хірургів

Міністерство охорони здоров'я України
Донецький національний медичний університет ім. М. Горького
Асоціація хірургів Донецької області

Ministry of Health Service of Ukraine
Donetsk National Medical University named after M. Gorky
Association of Surgeons of Donetsk Region

Український Журнал
ХІРУРГІЇ

УКРАЇНСЬКИЙ ЖУРНАЛ ХІРУРГІЇ

УКРАИНСКИЙ ЖУРНАЛ ХИРУРГИИ

UKRAINIAN JOURNAL OF SURGERY

Науково-практичний журнал
Періодичність виходу 4 рази на рік
Заснований у квітні 2008 року

Включений до наукометричних баз даних
Science Index, Google Scholar та Index Copernicus

№ 2 (25), 2014

Український Журнал
ХІРУРГІЙ

ISSN 1997-2938

Науково-практичний журнал

№ 2 (25) • 2014

Включений до наукометрических баз даних
Science Index, Google Scholar та Index Copernicus

Засновники журналу:
Донецький національний
 медичний університет ім. М. Горького,
 Асоціація хірургів Донецької області

Передплатний індекс: 68571

Адреса редакції:
Україна, 83030, Донецьк, а/с № 1347
Телефон/факс: +38 (062) 338-21-11

www.mif-ua.com

Електронні адреси для звертань

З питань публікацій статей
ujs@dsmi.a.edu.ua

З питань передплати

info@mif-ua.com
Tel. +38 (062) 338-21-11

З питань розміщення реклами та інформації

про лікарські засоби
reclama@mif-ua.com
office@zaslavsky.kiev.ua
golubnchayan@gmaiil.com

*Журнал внесене в перелік наукових фахових видавн
України. Рішення Президії ВАК України від 27.05.2009
№ І-05/2*

*Рекомендовано до видання вченюю радбою Донецького
національного медичного університету ім. М. Горь-
кого, протокол № 10 від 16.05.2014 р.*

*Матеріали публікуються українською, російською,
англійською мовами.*

Усі статті рецензуються.

*Сайдоство про державну реєстрацію
КВ № 19629-6429НР від 1.01.2013*

*Формат: 60x84/8. Ум. друк, кр. 18, 13.
Тираж 5000 прим. Зам. № 25930.*

Видавці

Заславський О.Ю.
Україна, 83102, м. Донецьк, пр. Ленінський, 25/126
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 2182 від 13.05.2005 р.

Асоціація хірургів Донецької області

Друкарня «Астро»
Україна, 83001, м. Донецьк, вул. Артема, 63а.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 2047 від 24.12.2004 р.

Редакція не завдає подібні думки автора публікації. Відповідальність за вірогідність фактів, власних імен та іншої інформації, використаної в публікації, несе автор. Нередуктувані відображені в якій-небудь формі в цілому або частково статей, є поетапний або інший матеріалів дозволені тільки при попередній письмовій згоді редакції та з обов'язковим посиланням на джерело. Усі права захищені.

Головний редактор

КОНДРАТЕНКО П.Г.

Заступники головного редактора

МІМІНОШВІЛІ О.І.

КОНЬКОВА М.В.

Відповідальний секретар

СМИРНОВ М.Л.

Редакційна колегія

Верхулецький І.Є. (Донецьк)	Казаков В.М. (Донецьк)
Веселій С.В. (Донецьк)	Кардані А.М. (Донецьк)
Грома В.М. (Донецьк)	Колкін Я.Г. (Донецьк)
Юльманов Ф.І. (Донецьк)	Лобас В.М. (Донецьк)
Денисов В.К. (Донецьк)	Ничигайло М.Ю. (Київ)
Думанський Ю.В. (Донецьк)	Русин В.І. (Ужгород)
Спіфанцев О.А. (Донецьк)	Серник Ю.П. (Донецьк)
Журило І.П. (Донецьк)	Седаков І.С. (Донецьк)
	Усенко О.Ю. (Київ)
	Фомін П.Д. (Київ)
	Черній В.І. (Донецьк)

Редакційна рада

Андрющенко В.П. (Львів)	Кулачек Ф.Г. (Чернівці)
Бабчак Мар'ян (Пришів)	Лігоненко О.В. (Полтава)
Березницький Я.С. (Дніпропетровськ)	Лупальцов В.І. (Харків)
Бобров О.С. (Київ)	Мамич В.І. (Київ)
Бойко В.В. (Харків)	Матвійчук Б.О. (Львів)
Василок С.М. (Івано-Франківськ)	Милиця М.М. (Запоріжжя)
Вишневський В.О. (Москва)	Мішалов В.Г. (Київ)
Возіанов О.Ф. (Київ)	Мунтян С.О. (Дніпропетровськ)
Герич І.Д. (Львів)	Назиров Ф.Г. (Ташкент)
Гешелін С.О. (Одеса)	Ніконенко О.С. (Запоріжжя)
Гранов Д.А. (Санкт-Петербург)	Полянський І.Ю. (Чернівці)
Грубін В.В. (Одеса)	Поляченко Ю.В. (Київ)
Десятерик В.І. (Кривий Ріг)	Попик М.П. (Львів)
Дзибановський І.Я. (Тернопіль)	Сипливий В.О. (Харків)
Дикан І.М. (Київ)	Скіленко О.Г. (Москва)
Дронов О.І. (Київ)	Тамм Т.І. (Харків)
Запорожченко Б.С. (Одеса)	Тутченко М.І. (Київ)
Захараш М.П. (Київ)	Феленгінський Я.П. (Київ)
Каніковський О.Є. (Вінниця)	Шаповал С.Д. (Запоріжжя)
Клименко В.М. (Запоріжжя)	Шапринський В.О. (Вінниця)
Ковальчук Л.Я. (Тернопіль)	Шевчик Орест (Інсбрук)
Копчак В.М. (Київ)	Шевчук І.М. (Івано-Франківськ)
Котенко О.Г. (Київ)	Ярема І.В. (Москва)
Кубишкін В.О. (Москва)	Ярешко В.Г. (Запоріжжя)

СОДЕРЖАНИЕ

ЮВІЛЕЙ

Вітаємо з ювілеєм! 7

ОРИГІНАЛЬНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Воробей А.В., Шулайко А.Ч., Орловский Ю.Н.,
Вижинис Ю.И.

Нарушення дуоденальної проходимості
при хроническом панкреатите 9

Русин В.І., Корсак В.В., Болдіжар П.О.,
Краснopolська О.С., Сірчак С.С., Лопіт В.М.

Венозна гемодинаміка в умовах гострого
варикотромбофлебіту великої
підшкірної вени 15

Котенко О.Г., Кондратюк В.А., Федоров Д.А.,
Гриненко А.В., Коршак А.А., Гусев А.В., Попов А.О.,
Григорян М.С.

Роль ендоваскулярних методов
в подготовке пациентов
с метастатическими опухолями печени
к радикальному хирургическому лечению..... 22

Мирзоян А.О.

Особенности клинического течения
и подходы к хирургическому лечению больных
с эпидуральной гематомой при изолированной
черепно-мозговой травме..... 27

Шевчук І.М., Гедзик С.М.

Ендоскопічні транспапілярні втручання
на головній панкреатичній протоці
при гострому біларному панкреатиті..... 32

Кондратенко П.Г., Джансызы И.Н., Кондратенко А.П.

Тактика лечения больных с острым небилиарным
аэптическим некротическим панкреатитом
в зависимости от длительности заболевания... 36

CONTENTS

JUBILEE

Congratulations on the Anniversary!.....

ORIGINAL RESEARCHES

Vorobey A.V., Shuleyko A.Ch., Orlovsky Yu.N.,
Vizhinis Yu.I.

Duodenal Obstruction
in Chronic Pancreatitis 9

Rusyn V.I., Korsak V.V., Boldizhar P.O.,
Krasnopol'ska O.S., Sircak S.S., Lopit V.M.

Venous Hemodynamics in Acute
Varicothrombophlebitis
of Great Saphenous Vein 15

Kotenko O.G., Kondratyuk V.A., Fedorov D.A.,
Grinenko A.V., Korshak A.A., Gusev A.V.,
Popov A.O., Grigoryan M.S.

The Role of Endovascular Methods in the
Preparation of Patients
with Metastatic Liver Tumors
to Radical Surgical Treatment..... 22

Mirzoyan A.O.

The Peculiarities of Clinical Course and
Approaches to Surgical Treatment
of Patients with Epidural Hematoma in Isolated
Traumatic Brain Injury 27

Shevchuk I.M., Gedzyk S.M.

Endoscopic Transpupillary Interventions on the
Main Pancreatic Duct in Acute
Biliary Pancreatitis 32

Kondratenko P.G., Dzhansyz I.N., Kondratenko A.P.

Treatment Regimen in Patients with Acute Non-
Biliary Aseptic Necrotic Pancreatitis Depending
on Duration of the Disease 36

Петрушенко В.В., Гребенюк Д.І.	Petrushenko V.V., Grebenyuk D.I.
Гендерно-вікові та клініко-морфологічні залежності в контингенту хворих із гастроудоуденальними кровотечами виразкового генезу 42	Gender-Age and Clinicomorphological Dependencies in Patients with Gastroduodenal Bleeding of Ulcerative Origin 42
Конькова М.В., Смирнов М.Л., Юдин О.О., Кондратенко А.П., Бистрова О.Д.	Konkova M.V., Smirnov M.L., Yudin O.O., Kondratenko A.P., Bystrova O.D.
УЗД у діагностиці та лікуванні гострого панкреатиту 49	Ultrasonography in the Diagnosis and Treatment of Acute Pancreatitis 49
Русин А.В., Русин В.І., Одошевська О.М., Девіняк О.Т.	Rusyn A.V., Rusyn V.I., Odoshevskaya O.M., Devinyak O.T.
Побудова математичної моделі для оптимізації програми скринінгу раку грудної залози 53	Creation of Mathematical Model to Optimize Breast Cancer Screening Program 53
Хацко В.В., Шаталов А.Д., Войтюк В.Н., Матвиенко В.А., Глазков А.И.	Khatsko V.V., Shatalov A.D., Voityuk V.N., Matviienko V.A., Glazkov A.I.
Диагностика и малоинвазивные методы лечения гемангиом печени 59	Diagnosis and Minimally Invasive Treatment Modes of Hepatic Hemangiomas 59
Каніковський О.Є., Бондарчук О.І., Карий Я.В., Бабійчук Ю.В., Павлик І.В.	Kanikovsky O.Ye., Bondarchuk O.I., Karyi Ya.V., Babiychuk Yu.V., Pavlyk I.V.
Хірургічна тактика при лікуванні ускладнених форм жовчнокам'яної хвороби у хворих похилого і старчого віку 63	Surgical Tactics in Treatment of Complicated Forms of Cholelithiasis in Elderly and Senile Patients 63
Козловська І.М.	Kozlovska I.M.
Використання розчину діоксизолю в комплексному лікуванні хронічних анальних тріщин 67	The Use of Dioxisolum Solution in the Comprehensive Treatment of Chronic Anal Fissure 67
Дзюбановський І.Я., Чонка І.І., Футуйма Ю.М., Кріцак М.Ю.	Dzyubanovsky I.Ya., Chonka I.I., Futuyama Yu.M., Kritsak M.Yu.
Сучасні підходи до вибору методу лікування ускладнень синдрому стопи діабетика 72	Modern Approaches to the Choice of Treatment Regimen for Diabetic Foot Syndrome Complications 72
Іващук С.І.	Ivashchuk S.I.
Дезінтеграційні механізми функціонування та структурні зміни підшлункової залози у хворих на гострий панкреатит з урахуванням ліпідного профілю та функції гепатоцитів 76	Disintegration Mechanisms of Functioning and Structural Changes of the Pancreas in Patients with Acute Pancreatitis Considering the Lipid Profile and Hepatocytes Functions 76
Капшитар А.В.	Kapshitar A.V.
Непараразитарные кисты печени: диагностика и хирургическое лечение 83	Non-parasitic Hepatic Cysts: Diagnosis and Surgical Treatment 83

<i>Іванчов П.В., Андрусенко О.М.</i>	<i>Ivanchov P.V., Andrusenko O.M.</i>
Фактори залежності тяжкості кровотечі при гастрокровоточивому колоректальному раку.....	Factors of Bleeding Severity Dependence in Acute Bleeding Colorectal Cancer
88	88
<i>Серняк Ю.П., Литвінов О.І., Фуксзон О.С., Серняк П.Ю.</i>	<i>Sernyak Yu.P., Lytvinov O.I., Fukszon O.S., Sernyak P.Yu.</i>
Оцінка результатів лікування нетримання сечі при напруженні у жінок методом TVT-О	Evaluation of Treatment Outcomes in Stress Incontinence in Women Using TVT-O Method.....
96	96
<i>Русин В.І., Чобей С.М., Шкріба І.І., Кутценко А.Ю.</i>	<i>Rusyn V.I., Chobey S.M., Shkriba I.I., Kutsenko A.Yu.</i>
Діагностика хвороби Кроніа.....	Diagnosis of Crohn's Disease.....
100	100
<i>Шапринський Е.В.</i>	<i>Shaprinsky Ye.V.</i>
Динаміка ультраструктурних змін клітин кишечника після перевязки правої толстокишечної артерії	Dynamics of Ultrastructural Changes of Ileal Cells After Ligation of the Right Colic Artery
107	107
<i>Шраменко Е.К.</i>	<i>Shramenko Ye.K.</i>
Динамические изменения s-NGAL у больных с острым повреждением почек различного генеза.....	Dynamic Changes of s-NGAL in Patients with Acute Kidney Injury of Various Origin.....
114	114
<i>Койчев Е.А.</i>	<i>Koichev Ye.A.</i>
Применение раствора октенисепт как санационной среды в хирургическом лечении распространенного гнойного перитонита	Application of Octenisept Solution as a Sanation Media in Surgical Treatment of Diffuse Purulent Peritonitis.....
118	118

ОГЛЯД*Дутка Я.Р., Чуклін С.М.*

Причини нездовільних результатів та труднощів ендоскопічної діагностики та лікування хворих із доброкісною патологією жовчних проток (огляд літератури)

124

Колкин Я.Г., Хацко В.В., Межаков С.В., Борота Т.А., Чернявский А.Р.

Современные аспекты диагностики и хирургического лечения холедохолитиаза (научный обзор)

130

REVIEW*Dutka Ya.R., Chuklin S.M.*

Causes of Unacceptable Results and Difficulties of Endoscopic Diagnosis and Treatment of Patients with Benign Bile Ducts Pathology (Literature Review)

124

Kolkin Ya.G., Khatsko V.V., Mezhakov S.V., Borota T.A., Chernyavsky A.R.

Modern Aspects of Diagnosis and Surgical Treatment of Choledocholithiasis (Scientific Review)

130

ПОВІДОМЛЕННЯ З ПРАКТИКИ

Запорожченко Б.С., Холодов І.Г.,
Бородаєв І.Є., Дехтяр А.Л.

- Клінічний випадок пахвинної грижі
з атипівим розташуванням
грижового мішка 136

Веселый С.В., Гроня В.Н., Черкун А.В.,
Буслайев А.И., Солов Г.А.

- Случай реактивного гепатита у подростка
после видеохирургического лечения 139

Кондратенко П.Г., Царульков Ю.А.

- Случай оптимизированного
вакуум-ассистированного
лечения тяжелого синдрома
диабетической стопы 142

ПЕДАГОГІКА

Борота А.В., Кухто А.П., Герасименко Е.А.,
Базиян-Кухто Н.К., Борота Т.А., Ротарь Д.Г.,
Кондратенко А.П.

- Организация работы студенческого
научного кружка на кафедре
общей хирургии
в условиях кредитно-модульной
системы 146

До уваги авторів 150

Медицинская книга 151

Анкета читателя 156

CASE REPORT

Zaporozhchenko B.S., Kholodov I.G.,
Borodayev I.Ye., Dekhtyar A.L.

- Clinical Case of Inguinal Hernia
with Atypical Location
of the Hernial Sac 136

Vesyoly S.V., Grona V.N., Chercun A.V.,
Buslayev A.I., Sopov G.A.

- Case of Reactive Hepatitis in an Adolescent after
Laparoscopic Treatment 139

Kondratenko P.G., Tsarulkov Yu.A.

- Case Report
of Optimized Vacuum-Assisted
Treatment of Severe Diabetic
Foot Syndrome 142

PEDAGOGY

Borota A.V., Kukhto A.P., Gerasimenko Ye.A.,
Baziyan-Kukhto N.K., Borota T.A., Rotar D.G.,
Kondratenko A.P.

- Organization of Work
of Student Scientific Circle
at the Department
of General Surgery in Terms
of Credit-Modular System 146

Information for Authors 150

Information for Authors 150

Medical Book 151

Medical Book 151

Reader's Questionnaire 156

Reader's Questionnaire 156

УДК 616.147.33-002.1-007.64:612.134/.15)-07

РУСИН В.І., КОРСАК В.В., БОЛДІЖАР П.О.,
КРАСНОПОЛЬСЬКА О.С., СІРЧАК С.С., ЛОПІТ В.М.
ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород, Україна

ВЕНОЗНА ГЕМОДИНАМІКА В УМОВАХ ГОСТРОГО ВАРИКОТРОМБОФЛЕБІТУ ВЕЛИКОЇ ПІДШКІРНОЇ ВЕНИ

Резюме. Гострий варикотромбофлебіт — найбільш поширене ускладнення варикозної хвороби вен нижніх кінцівок. Специфіка висхідного тромбофлебіту поверхневих вен полягає в неможливості прогнозу його перебігу. У роботі наведені результати дослідження взаємозв'язку венозного рефлюксу та локальної флебогемодинаміки при гострому варикотромбофлебіті великої підшкірної вени. Рефлюкс у поверхневих венах нижніх кінцівок оцінювали на основі його поширення в дистальному напрямку, а також за змінами діаметра одного з фрагментів стовбура великої підшкірної вени на 1–2 см проксимальніше верхівки тромбу в положеннях лежачі та стоячі з пробою Вальсальви.

Аналіз результатів дослідження дозволив зробити такі висновки: чим більче верхівка тромбу до початку рефлюксу, тим він є більш емболонебезпечним; при комбінації рефлюксу через співутяй перфоранти тромбоутворення відбувається назустріч більш вираженому рефлюксу; порочне коло циркуляції венозної крові на стегні у великій підшкірній вені через неспроможні сафено-підколінне співуття, через перфоранти на стегні з реверсом венозної крові у стегнову вену викликає флебогіпертензію в цій ділянці, що сприяє розвитку відносної клапанної неспроможності глибоких вен; включення в патологічне коло венозної циркуляції вени Джіакоміні також сприяє флебогіпертензії через сафено-підколінне співуття з розвитком клапанної неспроможності глибоких вен.

Ключові слова: гострий варикотромбофлебіт, венозний рефлюкс, велика підшкірна вена.

Вступ

Гострий варикотромбофлебіт (ГВТФ) у багатьох державах світу є найбільш поширеним ускладненням варикозної хвороби вен нижніх кінцівок [1, 4].

Висхідні форми ГВТФ затримують поширенням тромбу на глибокі вени та розвитком тромбоемболії легеневої артерії.

Поширеність тромбозу глибоких вен на фоні тромбофлебіту поверхневих за вимірами кольорового дуплексного сканування (КДС) становить від 10 до 30 % [3, 4]. За півдомленням M. Perrin, J.L. Gillet, у 57.6 % випадків ураження глибоких вен зумовлене поширенням тромбів через перфорантні вени гомілки та/або сафено-феморальне або сафено-поплітеальне співуття [7].

За останні роки частота висхідних тромбофлебітів нижніх кінцівок зросла більше ніж у 2 рази і діагностується у 52.9–98 % серед усіх хворих на ГВТФ [5, 6].

Специфіка висхідного тромбофлебіту поверхневих вен полягає у неможливості прогнозу його перебігу. Це пов'язано з тим, що у 30 % хворих справжня поширеність тромбозу на 15–20 см перевищує клінічні ознаки тромбофлебіту. Швидкість наростання тромбу залежить від багатьох факторів. У деяких випад-

ках вона може сягати 20 см за добу [1, 4, 5]. Переход гострого варикотромбофлебіту на глибокі вени здебільшого відбувається приховано і не завжди клінічно проявляється. Труднощі діагностики ранніх форм розвитку тромбофлебіту відображаються і на проблемі, пов'язаній із виникненням флотуючих тромбів. Необхідність вивчення процесів тромбоутворення з позиції виникнення емболозагрозливих тромбів, вплив венозного рефлюксу на розвиток тромбоутворення, локальні зміни флебогемодинаміки є надзвичайно актуальними як у теоретичному, так і в практичному аспекті.

Мета дослідження — вивчити взаємозв'язок венозного рефлюксу та локальної флебодинаміки при ГВТФ великої підшкірної вени.

Матеріал та методи

Рефлюкс у поверхневих венах нижніх кінцівок оцінювали на основі його поширення в дистальному напрямку за змінами діаметра одного з фрагментів

© Русин В.І., Корсак В.В., Болдіжар П.О.,
Краснопольська О.С., Сірчак С.С., Лопіт В.М., 2014
© «Український журнал хірургії», 2014
© Заславський О.Ю., 2014

Таблиця 1. Аналіз УСГ-обстеження хворих із ГВТФ ВПВ

Види рефлюксів		Тромбофлебіт у нижній третині стегна (І гр.)	Тромбофлебіт у верхній третині гомілки (ІІ гр.)
Рефлюкс у ВПВ	Локальний	14	12
	Поширеній	33	24
Рефлюкс у стегновій вені	Локальний	0	1
	Поширеній	3*	3*

Примітка: * — поширеній рефлюкс у стегновій вені — клапанна неспроможність III ступеня.

ствобура великої підкірної вени (ВПВ) на 1–2 см проксимальніше верхівки тромбу в лежачому та стоячому положеннях з пробою Вальсальви. Дослідження проводили під час надходження хворих і через 24 години.

На основі КДС виділені дві групи хворих: І — із проксимальною межею тромбозу у ВПВ у нижній третині стегна (47 хворих); ІІ — у верхній третині гомілки (36 пацієнтів). Кожна з цих груп пацієнтів була поділена на дві підгрупи залежно від поширеності венозного рефлюксу у ВПВ — локальний рефлюкс та поширеній рефлюкс (табл. 1). Залежно від поширеності рефлюксу у стегновій вені окремо виділені групи пацієнтів із локальним рефлюксом і нормальними клапанами в стегновій вені і/або клапанною неспроможністю I–II ступеня, і група хворих із поширеним рефлюксом у стегновій вені з клапанною неспроможністю III ступеня.

При аналізі встановлено, що тільки в 14 (24,8 %) пацієнтів виявлено локальний венозний рефлюкс проти 33 (70,2 %) хворих із поширеним рефлюксом. Таким чином, встановлено, що у 70,2 % пацієнтів із локалізацією тромбозу в нижній третині стегна поширеній венозний рефлюкс на ВПВ доходив до верхівки тромбу.

У другій групі хворих з проксимальною межею тромбозу у верхній третині гомілки поширеній венозний рефлюкс у ВПВ виявлено у 24 (66,7 %) хворих.

Таким чином, серед усіх комплексно обстежених хворих обох груп у 68,7 % пацієнтів виявлено поширеній рефлюкс у ВПВ, а у 8,4 % (7 осіб) — виявлено поширеній рефлюкс у стегновій вені. У 3 хворих із ГВТФ діагностовано поєднаний характер рефлюксів, коли поверхневий рефлюкс поширювався не тільки

до верхівки тромбу, але й до місця формування перфорантного горизонтального, а глибокий передавався по неспроможних перфорантах у поверхневі вени. Таким чином, поширеній венозний рефлюкс виявлений усього в 77,1 % хворих.

Результати та обговорення

Потужність рефлюксу залежить від його поширеності у ВПВ. У групу обстежених пацієнтів входили хворі із локальним і поширеним рефлюксом. Об'єднусь їх проксимальна межа тромботичного процесу у нижній третині стегна і/або верхній третині гомілки, через що ми не завжди можемо об'єктивно з'ясувати протяжність рефлюксу.

У пацієнтів І групи, у яких тромб повністю перекривав просвіт ВПВ (хворі з флотуючими тромбами були виключені з дослідження), ультразвуковий моніторинг проводили протягом 24 годин. Ми досліджували стан венозної стінки над верхівкою тромбу на основі оцінки ступеня дилатації стегнової вени при переході з вертикального у горизонтальне положення. Ступінь зміни просвіту ВПВ, що вимірюється співвідношенням її діаметрів у перерахованих позиціях, становить індекс еластичності за П.Г. Швальбом (2005), який побічно характеризує стан венозного тонусу. Індекс еластичності для загальної стегнової вени у здорових осіб становить 1,37. Було з'ясовано, що при коефіцієнті 1,3–1,4 збережені всі еластичні властивості венозної стінки й замикальні властивості клапанів. Коефіцієнт ≥ 1,4 є предиктором розвитку варикозної хвороби.

Аналіз результатів показав, що ортостатична дилатація кількісно відрізняється при проведенні проб Вальсальви у вертикальній і горизонтальній позиціях.

Таблиця 2. Тоніко-еластичні властивості венозної стінки у верхівці тромбу залежно від поширеності венозного рефлюксу у ВПВ

Поширеність венозного рефлюксу у ВПВ	Локалізація верхівки тромбу		Діаметр стовбура ВПВ (мм) лежачи/стоячи з пробою Вальсальви на 1–2 см вище верхівки тромбу	
	Нижня третина стегна	Верхня третина гомілки	Кількість хворих	
			Нижня третина стегна	Верхня третина гомілки
Локальний	8	22	$7,80 \pm 0,34/$ $10,20 \pm 0,35$	$8,10 \pm 0,26/$ $10,60 \pm 0,42$
Поширеній	17	45	$9,43 \pm 0,19/$ $13,40 \pm 0,26$	$9,55 \pm 0,22/$ $13,40 \pm 0,29$

тому для об'єктивної оцінки необхідні обильні проби. Виявлено, що калібр стегнової вени у нормі збільшується не більше ніж на 1/3; значне збільшення с характерним для неспроможності вишерозташованого сегмента. Часовий інтервал у 10 секунд при пробі Вальсальви є найбільш об'єктивним для вивчення будь-якої неспроможності клапанного апарату вен нижніх кінцівок.

Діаметр стовбура ВПВ при локальному рефлюксі над верхівкою тромбу в нижній третині стегна становив лежачи $7,80 \pm 0,34$ мм, а стоячи з пробою Вальсальви — $10,20 \pm 0,35$ мм, у верхній третині гомілки — $8,10 \pm 0,26$ і $10,1 \pm 0,42$ відповідно (табл. 2).

У пацієнтів із локальним венозним рефлюксом при поверненні в горизонтальне положення діаметр вени відповідав вихідному, що свідчить про збереження еластичності, тонусу та здатності венозної стінки до скорочення.

Зміни діаметра вени при проведенні гідродинамічної проби Вальсальви були в межах 2,2–2,3 мм, що свідчить про часткове ураження м'язової оболонки з помірним розширенням просвіту вени.

Отримані дані є свідченням того, що при локальному рефлюксі еластичні властивості венозної стінки і схильність до спазму перед верхівкою тромбу зберігається. Венозний тонус не дає можливості подальшого росту тромбу. Взаємодія протидіючих векторів, які діють назустріч одній іншому, розширення тромбу і спазм вени сприяють формуванню оклюзійного тромбозу, змінюючи зростання тромбу аж до його «зупинки».

При дослідженні перфорантних вен у хворих з локальним рефлюксом на рівні нижньої третини стегна тромбозу і неспроможності їх не виявлено. Це є свідченням неможливості переходу тромбозу на перфоранти і відповідно у глибокі вени у цієї категорії хворих.

Ультразвуковий моніторинг проксимальної межі тромбозу протягом 24 годин при локальному венозному рефлюксі у ВПВ показав, що при відсутності впливу венозного рефлюксу на верхівку тромбу нарощання межі тромбозу відмічено лише у 3 (3,3 %) хворих із 30 — у 2 пацієнтів із ГВТФ у нижній третині стегна та в одного — з ГВТФ у верхній третині гомілки в середньому на $13,00 \pm 1,76$ мм і $12,0 \pm 1,8$ мм відповідно. Колатеральний кровотік у пацієнтів I підгрупи зареєстрований у 7 хворих у верхній третині стегна. Наявність останнього не впливати на швидкість зростання тромбу. Аналіз результатів дослідження групи хворих з поширенням рефлюксом показав, що у 17 пацієнтів з ГВТФ у нижній третині стегна діаметр стовбура ВПВ перед верхівкою тромбу лежачи становив $9,43 \pm 0,19$ мм, а стоячи з пробою Вальсальви — $13,40 \pm 0,26$ мм. Індекс еластичності був 1,41. При прийманні горизонтального положення діаметр ВПВ дуже повільно повертається до первинного. Отримані результати вказують на зниження еластичності, виражене поширенням м'язової оболонки вени, зниження її тонусу, що відзначається на її скоротливій здатності. Тонус

вени практично не чинить опору розвитку тромбу. При цьому тромбована вена досягає більшого діаметра, особливо в зоні вариксів, стінка яких найбільш структурно зруйнована. У двох хворих із поширенням рефлюксом у ВПВ виявлено тромбовані перфоранти на стегні.

При ультразвуковому дослідженні проксимальної межі тромбу у нижній третині стегна через 24 години при поширеному рефлюксі виявлено зростання тромбу у 14 (82,4 %) хворих, що у 24 рази частіше, ніж при локальному венозному рефлюксі. Ріст тромбу у стовбурі ВПВ у цієї групи пацієнтів становив $33,1 \pm 3,0$ мм/добу ($t = 0,00003$).

При цьому в 7 пацієнтів цієї групи у верхній і середній третині стегна вище рівня проксимальної межі тромбозу діагностовані варикозно розширені притоки ВПВ, у яких визначався інтенсивний ретроградний кровотік. Дослідження динаміки росту проксимальної межі тромбозу за 24 години показало зростання на $23,4 \pm 3,6$ мм за добу ($t = 0,0027$). У 19 пацієнтів без варикозно змінених притливів ВПВ швидкість тромбоутворення становила $38,00 \pm 4,05$ мм/день ($t = 0,00002$). Із наведених результатів дослідження випливає, що колатеральний кровотік зменшує потужність венозного рефлюксу, тим самим зменшуючи його вплив на швидкість тромбоутворення.

Серед 47 пацієнтів із ГВТФ у верхній третині гомілки і поширенням рефлюксом у ВПВ діаметр стовбура перед верхівкою тромбу у верхній третині гомілки становив лежачи $9,55 \pm 0,22$ мм, а стоячи з пробою Вальсальви — $13,40 \pm 0,29$ мм. Індекс еластичності становив 1,39, тобто стінка вени втрачала еластичність, тонус і здатність до спазму.

Ріст проксимальної межі тромбу у 19 хворих без варикозно розширені приток становив $26,70 \pm 6,15$ мм/добу ($t = 0,00001$), а у 26 пацієнтів з колатеральним скидуванням — $16,1 \pm 3,4$ ($t = 0,00001$) мм/добу. Менну швидкість тромбоутворення у порівнянні з поширенням рефлюксом показав, що у пацієнтів з скидуванням венозної крові через неспроможні перфоранти Додда, Гюнтера й варикозно розширені притоки і, як наслідок, зменшення потужності рефлюксу та його вплив на верхівку тромбу.

В 11 хворих цієї групи виявлено неспроможні перфорантні вени в нижній третині стегна діаметром $6,5 \pm 1,1$ мм. При цьому рефлюкс через неспроможні перфоранти в нижній третині стегна переходить на стегнову вену.

Зі стегнової вени через неспроможний остіальний клапан кров знову скидається у ВПВ. Подібна патологічна циркуляція венозної крові викликала флебогіпертензію в цій ділянці і з рахунок надлишкового об'єму венозної крові сприяла розвитку відносної клапанної неспроможності на стегновій вені.

При цьому формувалося порочне коло циркуляції венозної крові на стегні, викликаючи гіпертензію у стегновій вені з виникненням недостатності клапанів стегнової вени I–II ступенів. Поверхневий рефлюкс з ВПВ через перфоранти у нижній третині стегна пере-

ходив на стегнову вену, напрямок течії крові по яких був нормальним. Зі стегнової вени через недостатній осціальний клапан кров знову скидається у ВПВ. Подібна патологічна циркуляція венозної крові викликала флебогіпертензію в цій ділянці венозної системи і за рахунок налишкового об'єму венозної крові сприяла розвитку відносної клапанної недостатності глибоких вен (рис. 1).

За даними літератури, у стадії декомпенсації варикозної хвороби за рахунок вираженої дилатації ВПВ і неспроможності клапанного апарату спостерігається значне збільшення об'єму кровотоку, що є доказом збільшеного патологічного об'єму і перешкодою для «пивидного» рефлюксу, а відповідно сприяє зменшенню пивидкості і показника прискорення ретроградного току крові [3, 7].

Аналіз результатів нашого дослідження вказує, що при поширеному венозному рефлюксі, що сягає верхівки тромбу, кількість пацієнтів з висхідною формою варикотромбофлебіту у 5,8 раза перевищує кількість хворих із локальним рефлюксом у ВПВ при локалізації тромбофлебіту в нижній третині стегна і в 6,3 раза при локалізації у верхній третині гомілти, пивидкість тромбоутворення — у 3,0 і 2,7 відповідно.

Можливим є розвиток порочного кола венозної циркуляції при локальному рефлюксі у ВПВ через сафено-феморальне співуття, якщо цей рефлюкс пов'язаний із варикозно-розширеною веною Джіакоміні, що з'єднує стовбур ВПВ із сафено-феморальним

співуттям. В одного хворого нами виявлено патологічна венозна циркуляція на стегні при протяжному рефлюксі у ВПВ із варикозно-розширеною веною Джіакоміні і ГВТФ на гомілті. При КДС виявлені поширені венозні рефлюкси у ВПВ, недостатні перфоранти Додда й Гантера, а також скидання крові через вену Джіакоміні з поверненням крові через сафено-підколінне співуття (рис. 2).

Таким чином, виявлені два кола патологічної венозної циркуляції на стегні, що обіймають два співуття: сафено-феморальне і сафено-підколінне. Напрямок течії крові по стегновій вені був звичайним. Динаміки зростання проксимальної межі тромбофлебіту не відмічено (рис. 3).

При виявленні проксимальної межі тромбофлебіту у верхній третині гомілти у 2 пацієнтів поза зону патологічного кола циркуляції зростання тромбозу було невеликим — 18 і 19,5 мм/добу, недостатні перфоранти у нижній третині стегна були діаметром до 4–5 мм, що давало можливість почекати з операцією. Проте при наступному контролюному кольоровому дуплекс-скануванні виявлено збільшення пивидкості. В одного хворого рівень тромбозу збільшився на 4,5 см, після в одного — на 6 см, при цьому рівень проксимальної межі виявився вищим за місце виадіння перфорантів, що залишилися нетромбованими.

З огляду на отримані результати встановлено, що при усуненні патологічного кола венозної циркуляції, перекриті перфорантні скидання тромботичними масами в нижній третині стегна, а також колатералей ВПВ на стегні збільшується потужність поширеного венозного рефлюксу у ВПВ, і його дія на верхівку тромбу, що призводить до збільшення пивидкості тромбоутворення (рис. 4).

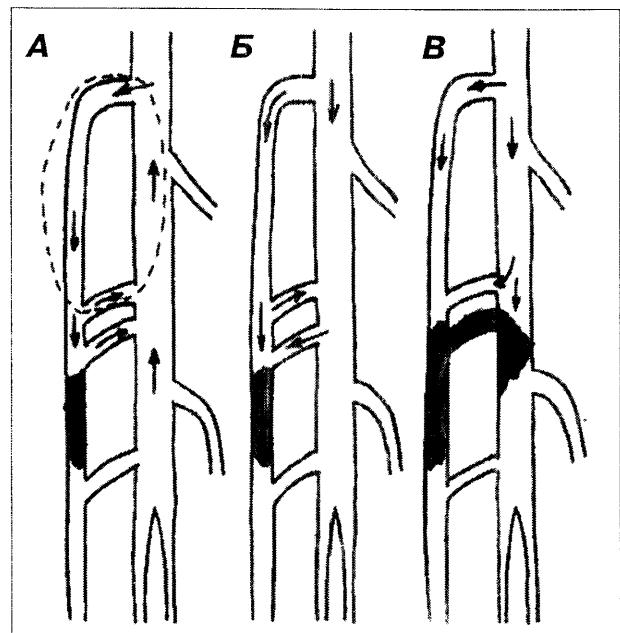

Рисунок 1. Венозний рефлюкс і гострий варико-тромбофлебіт великої підшкірної вени:
А – порочне коло венозної циркуляції на стегні при варикозно розширеніх венах нижніх кінцівок; **Б** – поширений венозний рефлюкс у ВПВ до верхівки тромбу; **В** – поширений венозний рефлюкс у стегновій вені

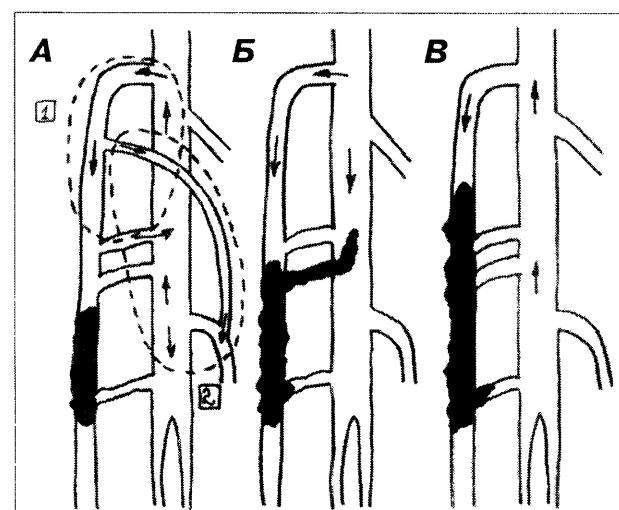

Рисунок 2. Тромбоутворення і флегбогемодинаміка на стегні:
А – два кола патологічної венозної циркуляції на стегні; **Б** – рух тромбоутворення при глибокому венозному рефлюксі; **В** – рух тромбоутворення при венозному рефлюксі у ВПВ

Слід відзначити, що тромбоутворення відбувалося у стовбурі ВПВ, а не в бік неспроможних перфорантів, у яких ще зберігався нормальній кровотік, вени зберігали здатність до спазму (незруйновані клапани) і були відносно невеликого діаметра.

Аналіз власних даних і даних літератури показує, що помилки при спиритивій клінічній картині, нормальному стані сафено-феморального співістя і діаметрі ВПВ на стегні, але висхідному характері ГВТФ на гомілці, можуть виникнути за наявності наступних складних у діагностичному плані варіантів, про які необхідно знати:

1. Венозний рефлюкс із глибоких вен через неспроможні перфоранти Додда і Бонтера в нижній третині стегна переходить на стовбур ВПВ і доходить до верхівки тромбу у верхній третині гомілки. На можливість формування стовбурового варикозу в системі ВПВ за даними ультрасонографії при рефлюксі через перфорантну вену туннерова каналу і нормальному сафено-феморальному співістю вказують Е.П. Бурлева та співавт. [2].

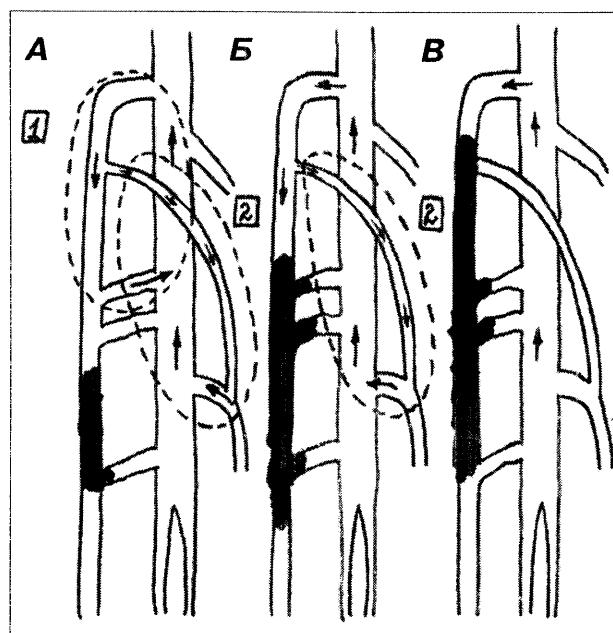

Рисунок 3. Гемодинамічні фактори, що впливають на швидкість тромбоутворення при гострому варикотромбофлебіті ВПВ:

А – 1) поширений венозний рефлюкс не доходить до верхівки тромбу; на стегні два патологічних кола венозної циркуляції; мінімальна швидкість тромбоутворення; 2) при більш потужному рефлюксі і зв'язку рефлюксу з верхівкою тромбу швидкість значно вища; **Б** – розрив у нижній третині стегна кола патологічної венозної циркуляції через перфоранти.

Швидкість тромбоутворення збільшена; **В** – немає кола патологічної венозної циркуляції, немає колатерального та припливного скидування. **Максимальна швидкість тромбоутворення**

2. При недостатності медіальної суральної вени рефлюкс через перфорант Бойда переходить на стовбур ВПВ.

3. При недостатності малої підшкірної вени (МПВ) рефлюкс через колатераль у верхній третині гомілки переходить на стовбур ВПВ.

4. Сегментарний тромбофлебіт ВПВ на гомілці переходить через задньомедіальну перфорантну групу на медіальний синус літкового м'яза з тромбозом останнього.

При проведенні ультразвукового ангіосканування верхівки тромбу у верхній третині гомілки ми не виявили її флотацію в жодному випадку. Симптом «папатки» діагностовано в 6 пацієнтів. У частини хворих розмір «заповнення кольором» просвіту вени був менший перед повною оклюзією, що розійнювалося як пристінковий тромбоз. У даної групи хворих, коли рефлюкс доходив до верхівки тромбу, у 5 випадках відмічений симптом «хуртовині», який говорить, згідно з відомостями ряду авторів, про агрегацію еритроцитів у вені при гемоконцентрації (рис. 5).

Таким чином, потужність венозного рефлюксу, перфорантний і колатеральний скид через веновенозні шунти, як в одному венозному басейні, так і між двома басейнами підшкірних вен (ВПВ і МПВ), а також між поверхневою і глибокою венозною системами, кожен окремо або разом впливають на швидкість тромбоутворення, збільшуючи або зменшуючи її.

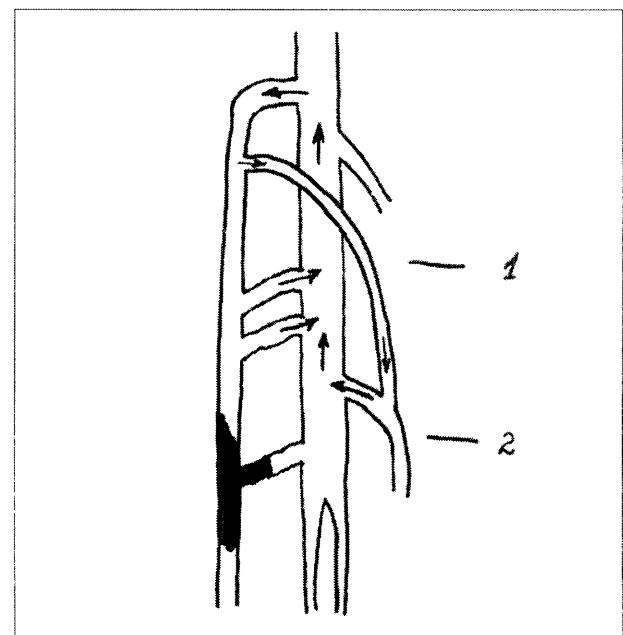

Рисунок 4. Два кола патологічної венозної циркуляції на стегні: 1 – через недостатнє сафено-феморальне співістя і недостатні перфоранти у нижній третині стегна (при поширеному венозному рефлюксі у ВПВ); 2 – через недостатнє сафено-феморальне співістя, варикозно розширену вену Джакоміні і сафено-підколінне співістя (а також при локальному венозному рефлюксі у ВПВ)

Подібне взаємовідношення спостерігається і в глибоких венах. Периферійний тромбоз при поширенні у проксимальному напрямку зустрічає на своєму шляху великі магістральні припливи, що виконують при дистальних тромбозах роль великих колатералей, інтенсивний скід крові з яких здатний перервати висхідний тромбоз [3]. При висхідному ж тромбозі великі припливи, що функціонують у цих умовах як колатералі, шунтують значні об'єми венозного тромбозу в проксимальному напрямку (рис. 5).

Таким чином, гемодинамічні механізми розвитку тромбозу в проксимальному напрямку як у поверхневих венах, так і в глибоких мають багато спільного і призводять до однакових результатів.

У нашому дослідженні висхідний характер тромбоутворення мав місце тільки там, де виявлений зв'язок верхівки тромбозу з рефлюксом (59 хворих — 71.1%). Отже, прослідковується прямий зв'язок — венозний рефлюкс впливає на зростання тромбу, прискорюючи його. За відсутності рефлюксу через сафено-феморальне співістя і за наявності висхідного процесу тромбоутворення необхідно шукати інше джерело рефлюксу.

Весь попередній клінічний досвід та практика ультразвукового дослідження, а також наші дані вказують на те, що тромб у ВПВ зростає назустріч рефлюксу, тобто рефлюкс визначає напрямок тромбоутворення. На потужність венозного рефлюксу вказує не тільки його поширеність, що пов'язано з руйнуванням кла-

панів, але і діаметр вени. Можна говорити про те, що він створює шлях для пересування тромбу, розширючи і звільнюючи його від перешкод.

Якщо тромб виник поза зоною лії рефлюксу, він розвивається іновільно. Як тільки верхівка тромбу сягає рівня і ділянки рефлюксу, розвиток його прискорюється, тобто від розміру рефлюксу залежить швидкість тромбоутворення. Більше того, чим потужніший рефлюкс, тим більша швидкість тромбоутворення, тим швидше потрібна невідкладна допомога.

При рефлюксі кровотік, що сягає верхівки тромбу і розширяє діаметр вени перед нею і навколо неї, перешкоджає фіксації його до стінки, сприяючи формуванню флотуючого тромбу. Відповідно, рефлюкс в тому чи іншому ступені визначає ембологеність тромбу, бере участь у його розвитку.

Варикозно змінені припливи ВПВ і скід крові по перфорантних венах зменшують потужність рефлюксу через сафено-феморальне співістя, тим самим знижують швидкість тромбоутворення у магістральному стовбурі.

Висновки

1. Чим більше верхівка тромбу до початку рефлюксу, тим більша його потужність і тим більш емболонебезпечним є тромбоз, частіше флотує верхівка тромбу, більша швидкість тромбоутворення. Це зумовлює ургентність операції при локалізації тромбозу в сафено-феморальному й сафено-підколінному співістях, а також варикозно трансформованих перфорантних венах.

2. Якщо з два рефлюкс (через устя і перфоранти), то тромбоутворення відбувається назустріч до більш вираженого рефлюксу, тобто в бік більш гемодинамічно й енергетично значимого.

3. Порочне коло циркуляції венозної крові на стегні (поверхневий рефлюкс) у ВПВ через неспроможне сафено-феморальне співістя, через перфоранти на стегні з реверсом венозної крові у стегнову вену викликає флегогіпертензію у цій ділянці, що сприяє розвитку відносної клапанної неспроможності глибоких вен.

4. Включення у порочне коло венозної циркуляції вени Джіакоміні сприяє також виникненню флегогіпертензії через сафено-підколінне співістя з розвитком клапанної неспроможності глибоких вен.

Список літератури

1. Роль рефлюкса в развитии и прогнозировании острого тромбофлебита варикозно расширенных вен нижних конечностей / А.Г. Бебуршвили, А.В. Шаталов, А.А. Шаталов [и др.] // Хирургия. — 2005. — № 12. — С. 8-12.
2. Бурлева Е.П. Гемодинамические взаимоотношения в системе большой подкожной вены при варикозной болезни нижних конечностей / Е.П. Бурлева, Р.Е. Денисов // Уральский медицинский журнал. — 2006. — № 9 (28). — С. 3-7.
3. Основы клинической флебологии / Ю.Л. Шевченко, Ю.М. Стойко, М.И. Пыткина [и др.]. — М.: Медицина, 2005. — 312 с.

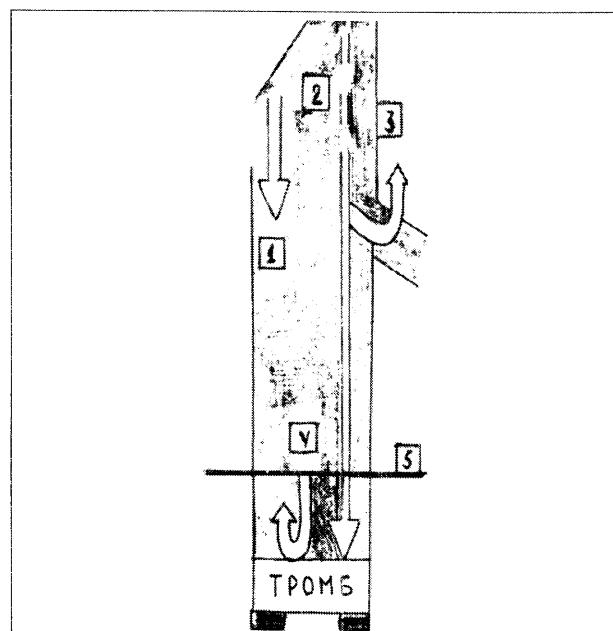

Рисунок 5. Роль венозного рефлюкса у процесі тромбоутворення: 1 — венозний рефлюкс до верхньої та середньої третини стегна; 2 — венозний рефлюкс до нижньої третини стегна та верхньої третини гомілки; 3 — венозний рефлюкс у колатеральну гілку; 4 — зворотний рефлюкс у верхівці тромбу — турбуленція кровотоку

4. Систематизація ультрасонографічної діагностики основних форм венозної гіпертензії у хворих із варикозною хворобою нижніх кінцівок / В.І. Русин, П.О. Болдіжар, Ф.В. Горленко [та ін.] // Сучасні медичні технології. — 2010. — № 1 (5). — С. 53-58.
5. Duplex ultrasound investigation of the veins in chronic venous disease of the lower limbs — UIP Consensus Document / A. Cavezzi, N. Labropoulos, H. Partsch [et al.] // Phlebology. — 2006. — Vol. 4. — P. 168-179.
6. Duplex ultrasound investigation of the veins in chronic venous disease of the lower limbs - UIP consensus document. Part
7. Basic principles / P. Coleridg-Smith, N. Labropoulos, H. Partsch [et al.] // European J. Vasc. Endovasc. Surgery. — 2006. — Vol. 31. — P. 83-92.
8. Gillet J.L. Thromboembolic recurrence after superficial thrombophlebitis of the lower limbs / J.L. Gillet, M. Perrin, R. Cayman // J.P. — 2002. — Vol. 2. — P. 103-118.
9. Tessari L. The study of the saphenofemoral junction to understand the distribution of refluxes in chronic venous disease / L. Tessari, M. Capella // Medicographia. — 2008. — Vol. 30. — P. 112-115.

Отримано 15.05.14 ■

Русин В.І., Корсак В.В., Болдіжар П.А., Краснопольська О.С., Сирчак С.С., Лопит В.М.
ГВУЗ «Ужгородський національний університет», г. Ужгород, Україна

ВЕНОЗНА ГЕМОДИНАМІКА В УСЛОВІЯХ ОСТРОГО ВАРИКОТРОМБОФЛЕБІТА БОЛЬШОЇ ПОДКОЖНОЇ ВЕНЫ

Резюме. Острый варикотромбофлебит — самое распространение осложнение варикозной болезни вен нижних конечностей. Специфика восходящего тромбофлебита поверхностных вен состоит в невозможности прогнозирования его течения. В работе представлена взаимосвязь венозного рефлюкса и локальной флотации при остром варикотромбофлебите большої подкожной вены. Рефлюкс в поверхностных венах нижних конечностей определяли на основании его распространения в листальном направлении, а также по изменению диаметра одного из фрагментов ствола большої подкожной вены на 1–2 см проксимальнее верхушки тромба в положении лежа и стоя с пробой Вальсальвы.

Анализ результатов исследования позволил сделать следующие выводы: чем ближе верхушка тромба к началу рефлюкса, тем он

более эмболоигасен; при комбинации рефлюкса через соустые и перфоранты тромбообразование происходит навстречу более выраженному рефлюксу: порочный круг циркуляции венозной крови на бедре по большої подкожной вене через несостоятельное сафено-подколенное соустие, через перфоранты на бедре с реверсом венозной крови в бедренную вену вызывает флегмато-гипертензию в этой области, которая способствует развитию относительной клапанной недостаточности глубоких вен; включение в патологический круг венозной циркуляции вены Джакомини способствует также флегматогипертензии через сафено-подколенное соустие с развитием клапанной недостаточности глубоких вен.

Ключевые слова: острый варикотромбофлебит, венозный рефлюкс, большая подкожная вена.

Rusyn V.I., Korsak V.V., Boldizhar P.O., Krasnopol'ska O.S., Sircak S.S., Lopit V.M.
State Higher Educational Institution «Uzhgorod National University», Uzhgorod, Ukraine

VENOUS HEMODYNAMICS IN ACUTE VARICOATHROMBOPHLEBITIS OF GREAT SAPHENOUS VEIN

Summary. Acute varicoathrombophlebitis in many countries of the world is the most frequent complication of varicose veins of the lower extremities. Ascending forms of acute varicoathrombophlebitis threaten to spread to the deep veins and lead to the pulmonary embolism. The deep vein thrombosis in the background of thrombophlebitis ranges from 10 to 30 % according to the results of color duplex scanning. The specificity of the ascending thrombophlebitis of superficial veins is the inability to forecast its course. This is due to the fact that in 30 % of patients the real level of the thrombosis is on 15–20 cm higher than the clinical signs of thrombophlebitis.

The aim of the study. To study the relationship of the venous reflux and local phlebohemodynamics in case of the acute great saphenous vein varicoathrombophlebitis.

Materials and Methods. Reflux in the superficial veins of the lower limbs was evaluated based on its spreading in the distal direction according to the diameter changes of the great saphenous vein trunk at the level 1–2 cm proximal to the thrombus top in the lying and standing positions with Valsalva maneuver. Based on the results of the color duplex scanning we divided two groups of patients: I — proximal limit level of the thrombosis in great saphenous vein in lower third of the thigh (47 patients), II — in the upper third of the tibia (36 patients). Each of these groups of patients was divided into two subgroups depending on the prevalence of venous reflux in the great saphenous vein — a local and distributed reflux.

Results and Discussion. Analysis of the own and the literature data shows that errors in case of satisfactory clinical picture, normal condition of sapheno-femoral junction and great saphenous vein diameter in the thigh, but the ascending character of the acute varicoathrombophle-

bitis on tibia may occur in the following complicated variants: 1. Venous reflux from the deep veins via insufficient Dodd's and Hunter's perforator veins in the lower third of the thigh goes to the great saphenous vein and reaches the top of the thrombus in upper third of the tibia. 2. In case of insufficient medial sural vein reflux passes to the large saphenous vein through Boyd's perforator vein. 3. In case of insufficient small saphenous vein reflux moves to the large saphenous vein trunk through collaterals in upper third of the tibia. 4. Segmental thrombophlebitis of the great saphenous vein at the tibia moves through medial posterior perforating group in to the medial gastrocnemius muscle sinus with its thrombosis in the subsequent.

Conclusions. 1. The closer thrombus top to the reflux the greater is its power and the more embolothreating thrombosis is, more frequently we observe the thrombus top floating, more increases the clot formation speed. These cause the surgery urgency in case of sapheno-femoral and sapheno-popliteal junctions and varicose transformed perforator veins thrombosis localization. 2. If there are two refluxes (through the junction and perforator veins) the thrombus formation is towards a more powerful reflux, in the direction of a hemodynamically significant and energetically reflux. 3. Pathological venous blood circulation on the thigh in the great saphenous vein through the insufficient sapheno-femoral junction, through perforator veins on the thigh with venous blood reverse into the femoral vein leads to phlebohypertension in this area and development of the deep vein valve insufficiency. 4. Inclusion into the pathological venous blood circulation the Giacomini vein also causes phlebohypertension with deep vein valve insufficiency.

Key words: acute varicoathrombophlebitis, venous reflux, great saphenous vein.